

slag, og jeg udtalte Ønsket om, at disse Mangler maatte kunne blive forandrede under Behandlingen her i Tinget, saaledes at jeg bedre kunde give dem min Stemme. For det ene Lovforslags Vedkommende, Forslaget om Ændringer, og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, ere de Mangler, jeg har at anke over, saa betydelige, at saafremt det ikke kan undgaa en Forandring, vil jeg ikke se mig i Stand til at stemme for dette Lovforslag. Jeg har derfor tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag, og disse tilsigte 3 Hovedformaal. For det første at forhindre, at der gøres Uret ved den mellemkommunale Beskatning mod Skatteyderens Opholdskommune, for det andet at lette det uhyre Arbejde, der fremtidig vil lægges paa de kommunale Bestyrelser, og endelig at klargøre og forbedre de Bestemmelser, der findes i det Afsnit af Forslaget, der har til Overskrift: „Hartkornsskatternes Fiksering“. Dertil kommer en lille Ændring under Nr. 1 saalydende:

„Saafremt den afdøde efterlader sig flere Arvinger, og Boet som Følge deraf ikke kan opgøres straks, skal dette vedblivende udrede den den afdøde paalignede Skat indtil Udgangen af den Maaned, hvori Boets Afslutning har fundet Sted.

Har den afdødes Indtægt helt eller delvis hidrørt fra personligt Erhverv, reduceres den Boet paahvilende Skat i Forhold til den formindskede Indtægt.“

Jeg tror, at denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med den Aand, der gaar gennem Forslaget, med de Bestræbelser, som Kommissionen har udfoldet for at faa alle Skatteobjekter inddragne under Beskatningen. Jeg tror, den er et Supplement dertil. Det hænder undertiden, at en Skatteyder afgaar ved Døden, og at Boet ikke kan opgøres før end 1, 2 eller flere Aar derefter, navnlig naar det besidder større Ejendomme eller en større Butiksforretning med Lager, der ikke vil kunne afsættes med Fordel, naar det skal ske i meget kort Tid. Boets Behandling trækkes derved ud over et længere Tidsrum, og det er da ikke mere end rimeligt, at der betales en Skat af denne Virksomhed i Lighed med, hvad andre Personer i Kommunen betale. Virksomheden kan ofte være af ret trykkende Art for Kommunen, f. Eks. Teglværk eller anden Fabrikvirksomhed, der slider haardt paa Kommunen og bebyrder den. Det er derfor i sin Orden, at en saadan Virksomhed kommer til at betale Skat. Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 gaa ud paa at naa det første Hoved-

formaal, jeg omtalte, nemlig at forhindre, at der ved den mellemkommunale Beskatning gøres Uret mod Opholdskommunen. Forslag Nr. 2 har ikke saa stor finansiel Betydning. Det er stillet for at undgaa, at man straks, efter at Loven er kommen til Verden, skal blive nødt til at ty til ministerielle Fortolkninger af denne. Der staar i § 7: „Naar en Person, som har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, i en anden Kommune, i hvilken han ikke har skattepligtigt Ophold, driver Haandværks-, Fabriks-, Handels- eller dermed beslægtet Næringsvirksomhed, saasom Veksellerer- og Bankvirksomhed o. s. v.“ Dette Ord „saasom“ vil give Anledning til Fortolkninger, og jeg mener, at Lovene bør være affattede saaledes, at man kan slippe for saadanne Fortolkninger og ved, hvad man har at holde sig til. Jeg tror, at vi have ministerielle Fortolkninger nok i Forvejen, og at vi ikke skulle stræbe efter at faa flere. Min Ændring gaar ud paa, at Ordene „eller dermed beslægtet Næringsvirksomhed, saasom“ udgaa. Derved bliver det klart, hvilke Næringer man har at holde sig til, hvilke Personer, der skal beskattes af deres Erhverv i Erhvervskommunen. Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 høre sammen. Man har hidtil haft Klager fra Erhvervskommunen, og med rette, over, at den ingen Skat fik af de ofte store og byrdefulde Erhverv, der fandtes i den. Nu er Kommissionen, kan jeg næsten sige, gaaet til den modsatte Yderlighed, idet den tildeler Erhvervskommunen $\frac{2}{3}$ og Opholdskommunen kun $\frac{1}{3}$. Jeg har ved 1ste Behandling haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det ikke udelukkende er en Fordel for en Kommune, at Personer, der drive Erhverv i andre Kommuner, tage Ophold i den. Der følger deraf en stor Mængde Byrder for Opholdskommunen, thi disse Personer drage en stor Befolkning med sig, der stiller store Krav baade til Skolevæsen, Fatig- og Alderdomsunderstøttelse o. s. v. Der er ogsaa mange andre Opgaver, som en saadan Kommune ikke kan undslaa sig for, naar den faar en tæt Bebyggelse selv af dem, der kunne henregnes til Villabeboerne. Endvidere have de Kommuner, som der gøres Uret mod, hvis Forslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse, dog det bestaaendes Ret, der har udviklet sig i Kraft af den bestaaende Lovgivning, og man kan ikke med et Slag gaa hen og skære Livstraaden over paa dem og ikke alene forhindre Tilgang til dem, men ogsaa drive den Befolkning, der bor der, bort,